

tíðindablaðið

Leysasøla: 6,- kr.
65. árg.

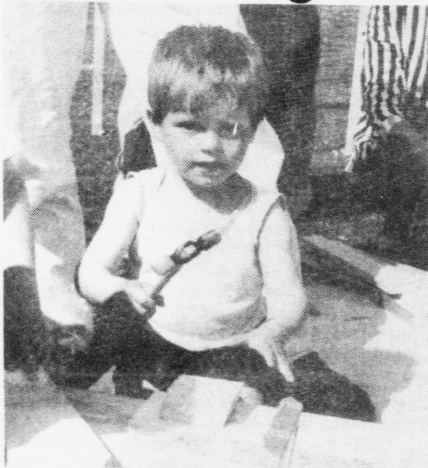
sosialurin

frælsi
javnaður
brøðralag

5 ferðir um vikuna

Nr. 102 ★ týsdagur 2. juni 1992

2000 til fagnað

Hesin smádrongurin var millum teir mongu, ið smíðaðu sær bát á vøllinum við Venjingarskúlan fægrasta summardagin í ár. Mynd jan

Síða 4

Nógmikið tosað

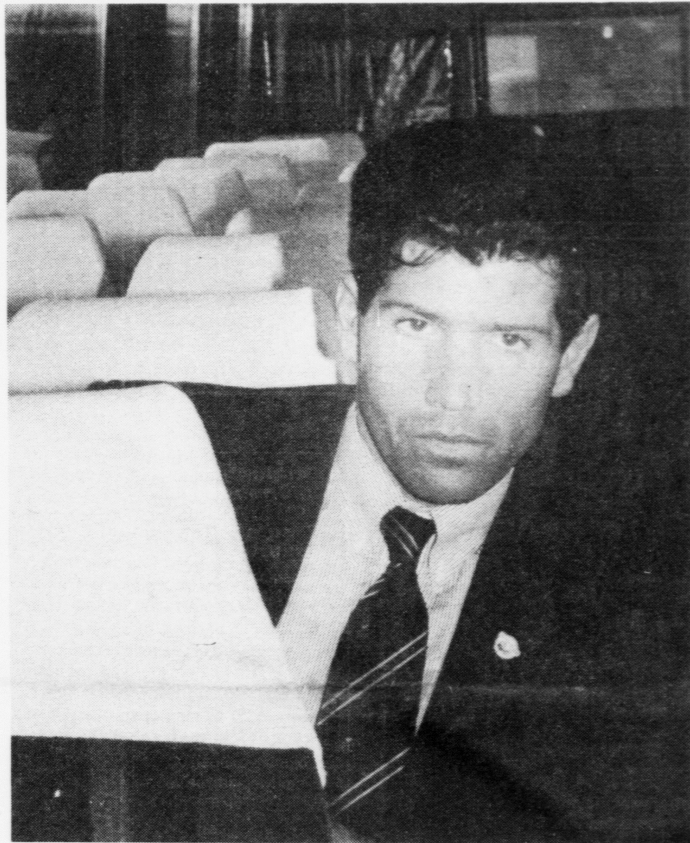
-nú skal okkurt gerast skulu vit samskipa og menna ferðamannavinnuna í Føroyum sigur Óli Hammer, stjóri í Smyril Line

Síða 6

SCIFO

TIGANDI

Belgiska landsliðið kom fyrrpartin í gjár til Føroya við leiguflogfari beinleiðis úr Bruxelles.

Móttøkan í Vágum var stutt. Fótibóltsambandið hevði sent Jens Erik Magnussen og Julian Eliassen at taka ímóti, og av tí at toll-

ararnir gjørdtu sera skjótt av, vóru belgiski hópurin, pressan og áskoðararnir longu frammi í Havn fyrri miðdag.

Men tóktust hava hug at filast á veðrið, ið fyrrpartin í gjár var heldur grálígt

við vindi, men so líðani batnaði, og lagið gjørdist betri.

Einasta umboð fyrri føroyska pressu, ið var og tók ímóti, var Sosialurin. Men meðan okkurt gekk eftir vild, var ikki alt so líkatið, sum væntað var frammanundan.

Eitt nú var stóra stjørnan á belgiska liðnum, Enzo Scifo, hvørki til at høgga ella stinga í. Hann var tigandi, og skundaði sær ein-samallur fyrstur inn í tann fremsta av teimum trimum bussunum.

Tað eydnaðist tó at fáa eina mynd av manninum, men meira læt seg ikki gera. »Don't speak english!« kom frá honum, tá tykkara útsendi spurdi, um hann hevði stundir til eitt lítið prát, nú hann kortini var komin í bussin, og ein løta var, til hinir vóru klárir.

So har var einki at heinta. Hinvegin var belgiski landsliðsvenjarin Paul van Himst fittur og blíður at tosa við, og segði hann seg siggja fram til dystin mikukvöldið: »Allir mínir menn

eru klárir, og í hópinum eru eingir skaðar, ið gera fortred, og vónandi gongur okkum framhaldandi so væl, at eg kann stilla tað allarsterkasta liðið upp til dystin.«

Saman við aðalskrivar-anum í belgiska fótibólts-sambandinum var Paul van Himst í vár í Føroyum og kannaði umstøðurnar.

Hvussu dámar tær um-støðurnar á Svagaskarði og vøllin sjálvan?

»Tá vit vóru her í vár, var kavi, so eg sá ikki heilt, í hvørjum standi vøllurin er, men mær er fortalt, at hann er í góðum standi og lítið brúktur, so eg vænti ikki, at vit fáa nakrar trupulleikar har,« sigur hann. »Um-støðurnar á Svagaskarði eru í lagi, so alt skuldi tala fyrri einum góðum dysti mikukvöldið.«

So langt við tí tigandi Enzo Scifo og tí talandi Paul van Himst. Síðsta orðið verður so ikki sagt fyrr enn mikukvöldið... hj.

**LESID MEIRA
INNI Í BLAÐNUM**